

Yenge Kuluhan KATK TAYAK

David HARRIS WEL
Gelen. İsmi Kuyunçtu

Una: yirmilertinin sonunda bir kadın. Üzerinde palto, elbise ve eldivanları vardır, elinde de bir çanta taşır.

Ray: elli beş- altmış civarı. Üzerinde pantolon, gömlek, kravat vardır, belinde de bir cep telefonu takılıdır.

Alçak bir masa, birkaç sandalye ve kilitli dolap ve çekmecelerin olduğu bir odadadırlar. Kapı kapalıdır.

Yerde, sandalyelerin arasında ortalıkta kalmış çöpler vardır. (...) Çoğu içlerinde yemek artıklarını halen görebildiğin kalmış yiyecek paketleridir.

Dikdörtgen buzlu bir cam, arkasından ara sıra geçenlerin silüetleri görünür.

Una: Sarsıldın di mi.

Ray: Tabi ki

Evet.

Şu anda

Ara.

Una: Ve

Ray: Bekle.

Ara.

Kapıya gider ve az bir aralık bırakacak kadar açar.

Una: Meşguldün.

Ray: Evet.

Una: Onlar

Ray: Halen meşgulüm.

Ben bizim şeylerden biriyle

Müdürlerden biriyleydım.

Tam bir şey üzerine çalışıyorduk.

Onlar

Şey olabilir.

Beni bir yere çağırabilirler.

Her an çağırabilirler.

Halen meşgulüm.

Una: Gidecekleri bir evleri yok mu?/Evleri yok mu bu insanların?

Ray: Ev mi?

Una: Dışanda.

Ray: Hayır.

Una: Gitmek için.

Gitmek için bir ev.

Halen çalışıyorlar.

Geç oldu.

Ray: Bitirmek üzereyiz.

Gitmek üzereler.

Bir sipariş geç geldi de

tabi ki

biz, geç de olsa işleme sokmak zorundayız.

Ve bizim için geç
Biz zamanı pek dikkate almayız.
Biz siparişi işleme sokup, göndeririz.
Çok hızlı işlemesi gereken bir döngü var./sirkülasyon var.

Una: Onlar sen söyleyince mi eve gidiyorlar?

Ray: Hayır.

Ama, emin olmam lazım .
işin bittiğinden
emin olmalıyım.

Una: Ama, sen tam olarak ne iş yapıyorsun burada?

Ray: Burası

Diş hekimliği üzerine

Una: Çünkü

Ray: bazen eczacılıkla ilgili, ilaç falan

Una: Öndeki isimden.

(ne olduğu) pek anlaşılmıyor.

O tek katlı binalar gibi

Önünden geçtiğim

Otoyolda, buraya gelirken.

Yüksek olmayan , tek katlı, ve insanın,

Bir de önüne arabalar park etmiş

içerde ne olduğuna dair hiçbir fikrin olmuyor.

Yalnızca havanın sıcaklığını gösteren dijital bir saat.

Böyle işte.

Kapıdaki engeller böyle.

Ray etraftaki çöpten birkaç tanesini toplamaya başlar.

Burada mı yemek yiyorsunuz?

Ray: Hayır.

Burada değil.

Ben burada yemem.

Personel yer.

Una: Burayı böyle bırakmamalılar.

Yerleri.

Ray topladıklarını çöpe atar.

Çok dolmuş.

Çöpe topladıklarını tıkmaktadır.

Sen nerde yiyorsun?

Ray: Tek başına mısın?

Una: Evet.

“Yalnız”, mı demek istiyorsun?

Ray: Evet.

Bir başına.

Una: Evet.

Ray: Bana niçin burada olduğunu söyler misin?

Buraya neden geldin?

Una: Mola veriyorlar mı?
Sigara molası falan.
Herhangi biri

Ray: Hayır.
Artık vermezler, geç oldu.

Una: Rahatsız edilmeyeceğiz di mi?
Buraya insanların girip çıkmasını istemem de.

Ray: Burada rahatsız edilecek ne var ki?
İstedğin nedir?
Fazla vaktim yok.

Una: Şeyi gördüm

Ray: Ve dürüst olmam gerekirse

Una: Nasıl yani?

Ray: Ben
Benim seninle burada olmak gibi bir *zorunluluğum* yok.
Bunu biliyorsun, herhalde, di mi?
Bunun farkındasın di mi?
Burada kalmak zorunda değilim.
Zorunda mıyım?

Una: Hayır.

Haklısın.

Ray: Seni dinlemek zorunda değilim.
Bir şey söylemek zorunda değilim.
Öyleyse
Ancak bir süreliğine,
birkaç dakika, sonra senin gitmen gerekecek
ve
çünkü bana ihtiyaçları olacaktır.

Ray, atılmış yiyeceklerin olduğu bir torbaya basar, fark etmez.

Una: Dikkat et.
Daha bitirmemişler onu.
Birisi bunu öylece bırakıp gitmiş.
Bunla ilgili bir şeyler söyleyen iyi olur. /kulaklarını çeksen iyi olur

Ray, yerden kaldırır.

Ray: Söylendi.
Sürekli uyarılıyorlar.

Bırakılmış yiyeceklerle dolu yemek torbasını çöpe götürür ve içeri tıkar.

Kapı vurulur.

Kapıyı gider, biraz aralayıp, kapıda kimin olduğu bakar.

Dışarıya çıkıp, kapıyı üstüne öter.

Una odada göz gezdirip, bir yere oturur.

Ray geri döner.

Kapıyı belli bir aralıktaki bırakarak kapı, aralık bir önceki kadardır.

Neden dışarıya çıkmıyoruz ki?

Una: Dışarıya nereye?

Ray: Buradan dışarıya.

Dışarıya.

Una: Hayır. (Yok)

Ray: Otoparka ya da

Una: Yok, ben iyiyim burada.

Ray: Burası

Una: Sen beni buraya tıktın.

Ray: Tıkmadım.

Una: Gözden irak olsun diye.

Ray: Tıkmadım.

Seni buraya getirdim.

Una: Benim kim olduğumu merak edeceklerdir, değil mi?

Ray: Herkes gördü seni.

Öyle, evet.

Eminim merak edeceklerdir.

Onlar

Una: Beni bekletip durdun, Peter.

Orada bekleyip durdum, ta ki

Ray: Ne istiyorsun?

Ne

Una: Kapıyı kapatabilir miyim?

Ray: Hayır.

Una: Kapıyı kapatır mısın?

Ray: Kapı açık kalacak.

Una: Neden?

Ben

Ray: Kapalı olmasını istemiyorum.

Una: Cereyan yapıyor.

Ray: Bir kaç dakikaya kalmaz dışarı çıkarız zaten.

Una: Şu anda buradayım ama.

Sen getirdin beni.

Ray: Bence dışarıda olmamız daha iyi.

Biz daha

Una: Kapıyı kapat.

Ray hareket etmez.

Dışardan içeriye soğuk bir hava giriyor.

Hoşuma gitmiyor.

çok

o zaman ben kapayayım.

Sessizlik.

Kız ayağa kalkar, adama bakar, kapıya yönelir.

Adam kıza doğru yönelir, durur.

Kız kapıyı aniden iter, gürültüyle kapanır.

Una: Kapı kapandı.

Kız kapının yakınında duran çöpleri bakar.

Bu insanlar yalnızca
onların arkalarından pisliklerini başkalarının temizlemelerini beklerler.
Adama dedim ki
boş bir kutuyu yere attı
bir bira kutusunu
ve de bir cips paketini.
Öyle yere atıverdi.
Hiç düşünmeden düşürüverdi.
Onları yerden almasını istedim.
Güldü.
Şaka yaptığımı sandı.
O

Ray: Ne yapmak (...istiyorsun?)

Ray gözlerini kırptırır, ve gözlerini ovmaya başlar.

Una: bir kadınla birlikteydi.
Kadın bana orospu, dedi.
Onu korudu.

Ray: Herifse sürekli güldü.

Ray: Beni nasıl buldun?

Una: Şeyde
Fotoğrafın vardı.
Bir dergide.

Ray: Nerde?
Nede

Una: Bir çeşit

Ray: Dergide mi?

Una: Bir alış-veriş dergisi
Promosyon maksadıyla verilen
Renkli cafcacılı bir şey, bir
bekleme odasıdaydım.
Doktorun bekleme odasında.
Neden bahsettiğini anladın di mi?

Ray: Evet.

Una: arkasında bir fotoğraf vardı.
Sen ve bir
Bir grup insanlaydın.
Bir ekip.
Size ekip demişlerdi.
Bir ödül kazanmışsınız.
Bir tür
Üstün başarı ya da
Yüksek performans ödülü

Ray: Yani
Ne?

Bir Fotoğraf gördün?
Bu fotoğrafı gördün.

Una: Arkadaşların var mı?

Ray: Ve bu (...fotoğraf)

Senin

Una: Arkadaşlarım mı?

Ray: Evet.

Tabi ki arkadaşlarım var., ne yani

Una: Yeni arkadaşlar mı

Yoksa halen eski arkadaşların mı?

Sessizlik.

Gözlerin kızarmış.

Yanıyormuş gibi duruyorlar.

Adam kendi kendine kısa güler, gözlerini yeniden ovuşturur.

Ray: Ne hissettin?

Una: Ovuşturup durma.

Ray: Fotoğrafi görünce.

Böylelikle arabana atlayıp, buraya geldin.

Una: Evet.

Görmek ister misin?

Ray: Hayır, görmek istemem.

Una: Ama fotoğrafı biliyorsun değil mi? Benim

Ray: Evet.

Una: Ovuşturma.

Ray: Yanıyorlar.

Una: Çünkü ovuşturuyorsun da ondan.

Ray: *Yandıkları* için ovuşturuyorum.

Acısını durdurmanın tek yolu bu.

Buraya kadar arabayla mı geldin?

Una: Evet.

Ray: Kaç (...saat)

Ne kadar zamanda geldin?

Nerden

İnanamıyorum.

Una: Ben miyim nedeni?

Benim yüzümden mi oluyor?

Bana alerjin mi var?

Sessizlik.

Adam kıza bakar.

Bir şey söylemeyecek misin?

Ray: Hadi, dışarı çıkıyoruz.

Adam kıza doğru yönelir.

Hadi kalk ayağa.

Kalkar mısın lütfen?

Dışarı çıkıyoruz.

Kapıdan çıkıp orndan

Una: Sana mektuplar yazdım.
 Ray: Mektuplar mı?
 Una: Onlar
 Ray: Elime mektup falan geçmedi.
 Una: Onlar
 Ray: Ne zaman?
 Una: Hiç yollanmadı.

Sessizlik.

Ray: Ne demiştin mektuplarda?
 Ne zamandı?
 Una: Onları yollamamalıymışım.
 Bana böyle söylediler, bana yardım edenler.
 Şeyler
 onlar
 sonradan
 sana mektup
 mektuplar yazdım
 sana senin hakkında ne düşündüğümü
 Ne hissettiğimi
 Sana söylemek istedim.
 Buna izin vermemek için
 kazanman için
 yetkililer (istemedi)
 Ve
 Ray: Yetkililer?
 Ne (bu ya?)
 Una: Yüzlerce
 Yazdım.
 Gözlerini oymak
 Senin gözlerini oymak istediğimi yazdım, gözlerini
 Yuvalarından çıkarıp, üstüne basmak istediğimi yazdım.
 Bana bakmış olan o gözleri.
 Ellerini.
 Şey yapmak istediğimi
 Bir sürü şey daha.
 Halen duruyorlar.
 Ray: Onları sakladın mı?
 Una: Aralarından en iyilerini.
 Halen ara sıra okurum.
 İçlerindeki öfkeyi.

Sonraları umut dolu şeyler yazmak durumunda kaldım.
 Bana umutlu şeyler yazdırdılar.
 Yapma olanağım olan şeyleri.
 Artık özgürce yapabildiğim şeyleri.
 Geleceğin ne olacağı üzerine
 Bana vaat edilen geleceğin
 Geleceğin taşıdığı vaadin üzerine
 Sana rağmen
 Sana karşı

Seni umursamadan

Sen cevaplamadın.

Yeni arkadaşların var mı?

Yoksa eskileri senin yanında olabildiler mi?

Ray: Sence ne olmuş olabilir?

Una: Ben ne düşünüyorum, biliyor musun?

Gerçek şu ki.

Ray: Buraya gelmek için altı, yedi saat yol yaptın.

Ne için?

Una: Çünkü o fotoğrafta sen

Ray: Canımı yakmak için mi?

Una: Öyle demezdim.

Yanan

gözlerin

O zaman daha fazla ovuştur.

Daha sert.

Ray: Seninle konuşmak zorunda değildim.

Çekip gidebilirdim.

Benim hiçbir yükümlülüğüm

Una: Öyleyse bu adam

Ray: Hangi adam?

Una: Şu çöpü atan adam,

çöp değil

ortalığı kirleten

çöp değildi

Adamdı, onu atan adamdı

Çünkü o

okumamış

eğitilmemiş

medenileşmemiş yeterince

ben de düşündüm ki, ve bu

eğer ben onun evine gidip, bir çöp atsaydım

halısının üstüne.

Ama tabi, sokaklar, kaldırımlar, onlar benim

evim değil, bu nedenle

Sokaklar falan umurumda değil.

Yalnızca, senin vahşi bir hayvan olduğunu düşündüm.

Kimse seninle doğru dürüst ilgilenmedi ve

Çok aptalsın

Çok, o kadar aptal ki, sen nasıl bir

sen ne olduğunu

bilmeyecek kadar, başkalarının görmesine izin vermeyecek kadar

Bu

Sen kendinin varlığından bile haberdar değilsin.

Peter ile görüşebilir miyim diye sordum.

Ve karşıma Ray çıktı.

Sessizlik.

Ray: Bu çok anlamsız.

Tamamıyla anlamsız.

Görebiliyor musun bunu?
 Göremiyor musun?
 Bunu yapmanı sana kim söyledi?
 Kim aklına girdiyse senin

Una: Kimse.

Ray: o sana yardım eden
 o insanlar
 senin

Una: Onlara yıllardır gitmiyorum.
 Artık onlar hayatımda bir daha olmayacaklar.

Ray: Doktorlar.
 Bir yüzleşme
 Ne diyorlar?
 Yüz yüze gelme
 Şeyle
 Ben böyle bir şeyi kabul etmedim.

Una: Hayır.

Ray: Ne elde etmek için?
 Senin hiçbir hakkın yok..
 beni küçük düşürmeye hakkın yok.
 burada çalıştığım yerde.
 Arkadaşlarımla yanında
 İş arkadaşlarımla yanında.
 Böyle buraya gelip, beni sorarak.
 Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok.
 Ben
 Sen benim için
 Bir hayaletten farksızsın
 Hiç yoktan çıkıveriyorsun
 Evine git.
 Lütfen.
 Beni rahat bırak.
 Evine git.

Una: Sence hala aynı şehirde mi yaşıyorum?

Ray: Bilmiyorum.
 Nerede yaşadığımı bilmiyorum.
 Nereden bilebilirim ki.

Una: Ordayım.
 Halen orada oturuyorum.
 Biz

Ray: Çık buradan ve

Una: hiç taşınmadık.

Ray: Oraya geri dön.
 Geri git.

Una: Kendimi bir hayalet gibi hissediyorum.
 Öyle hissediyorum.
 Hayalet gibi hissediyorum.
 Nereye gidersem gideyim.
 Mektuplarımda da yazdım bunu.
 Beni bir hayalete dönüştürdün.
 Sanki ben orada değilmişim gibi benim halimde konuşular.

Benim konuşmama izin vermediler.

Ray: Dışarı çık.
Çık.
Sana diyorum.
Beni dinle.
Senin
Dışarı hava almaya çıkmalısın.
Biraz nefes al.
Arabana bin.
Hayalet olmaktan kurtul.
Sen yeniden
Sen yeniden yaşayacaksın.
Çünkü bu bu bu hiçbir zaman
Hiçbir zaman olmamalıydı.
Çünkü şimdi daha iyi mi hissediyorsun?
Bu sana *iyi* mi geldi?

Una: Evet.
Ray: O zaman
Bu
Sana söyleyecek başka bir şeyim yok.
Sen
Sen aşmışsın.
Nasıl?
Nasıl, bu nasıl iyi olabilir ki?
Söylesene
Zaten
Zaten sen ne istediğini de bilmiyorsun.
Neden burada olduğunu da bilmiyorsun.
Seni kim buraya yolladıysa söyle ona
Una: Kimse yollamadı.
Söyledim sana.
Ray: O zaman bana ne ya.

Adam dışarıya çıkmak ister/yönelir.

Una: Nereye gidiyorsun?
Ray: Yapma.
Una: Gitme.
Ray: Beni ilgilendirmiyor.
Sana karşı bir sorumluluğum yok.
Una: Seni takip ederim.
Ray: N'aparsan yap.
Bu çok
Bu çok sıkıcı.

Benden uzak dur.
Senin yardım almaya ihtiyacın var.

*Adam kapıdadır.
Dışarı çıkar.*

Una: Ray.
Beni burada bırakma.

Adam yaniden içeri girer, kapıyı kapar.
Sessizlik.

Ray: Yapacak işlerim var.
 Bazı şeyleri kontrol etmem gerekiyor.
 Ve
 Sonra.
 buradan çıkınca.
 Bu gece.
 Bir yerlerde olmam lazım.
 Sorumlu olduğum insanlar var.

Una: Ne?

Sen n'apıyorsun?

Ray: Söylemek istediğim şey
Sen o musun bundan bile emin değilim.
 Sen
 Eğer sen oysan.

Una: Benim.

Tabi ki benim.

Ray: Seni tanıyamadım.

Una: Tabi ki tanıdın.

Ray: Tanıyamadım.

Tanıyamıyorum.

Sen.

Hayır.

Una: Yüzün bembeyaz oldu, kireç gibi.

Ray: Hayır.

Una: Soldun.

Ray: Seni gördüğümde öyle bir şey olmadı.
 Kim olduğunu çıkaramadım ki.
 Buraya bir kadın gelmiş seni görmek istiyor.
 Bana söylenen buydu.

Una: Ben şey dediğimde

Ray: Evet

İsmi biliyorum.

İsmi hatırlıyorum.

Hay Allah, ismi tabi ki

Ama onun arkadaşı falan da olabilirdin,

Saçının rengi farklı

Bir gazeteci falan da.

Ya da

Una: Değilim ama.

Ray: Bir muhabir falan, ne bileyim.

Tüm bunların anlamının ne olduğunu bilmiyorum.

Una: Benden başka, kaç tane 12 yaşında kızla yattın?

Sessizlik.

Ray: Hiç.

Una: Doğum izimi görmek ister misin?

Öpmüştün.

Ya da sahilde bana söylediklerini duymak.

Denizin karşı kıyısındaki Hollanda'yı göstererek
Ya da o odadaki yatakta
Hiç mi?
Değişiyor, 12 yaşındakiler.
Yaşlanıyorlar, büyüyorlar.
Bir daha düşün.

Ray: Hiç.

Una: Sadece ben.
O odada.

Yüzüne bakmanın daha zor olacağını düşünmüştüm.
Konuşmanın.
Neredeyse dönüp gidecektim.
Ama öyle olmadı.
Kolaymış.
Ve ben seni nerde olsa tanırdım.
Sırtım sana dönük bile olsa.
Sana adımı daha söylemeden gözlerini gördüm.
Seni gördüm.

Birisiyle beraber misin?
Birisiyle yaşıyor musun?
Bana söylemek istemiyorsun.
Bir kadınla beraber olduğunu biliyorum.
Dışarıdakilerin bana bakışlarından anladım.
Sen bana doğru yürürken, *sana* bakışlarından.
İyi bir kadın mı?
Onun (çocuğu var mı?)

Ray: Seninle onu konuşmak (...istemiyorum)

Una: Seni eve mi bekliyor?

Sessizlik.

Ray: Bir şey söylememi mi istiyorsun?
Şu anda sana söylememi istediğin bir şey mi var?

Una: O beni biliyor mu?

Ray: Hayatımla ilgili hiçbir şey konuşmak istemiyorum.
Hayatımda kimin olduğu.
Eğer öğrenmek istediğin buysa, ve neden böyle bir şeyi
öğrenmek istersin, bilemiyorum
fakat hiçbir şey öğrenemeyeceksin.
Anladın mı?
Anladın mı?

Sessizlik.

Una: Babam öldü.

Bilmiyor muydun?
Sana haberi ulaşmadı mı?

Adım başını sağa sola salar.

Altı yıl önce.
Belki sen o zamanlar burada değildin.
Belki sen başka bir yerdeydin.

Ray: Buradaydım.
Nasıl oldu?

Una: Düştü.
Takılıp düştü.
Merdivenlerden.
Ve
Hiçbir zaman üstesinden gelemedi.
Gittikçe kötüleşti
O
Sen bizim evimize gelen bir misafirdin.
Ben onun bebeğiydim.
seni misafir olarak evine davet etmişti.
seni çok aradı.

Ray: İlk dört yıl nerede olduğumu biliyordu.
Una: Seni öldürmek istedi.
Gözünü bile kırpmadan.
Bu ağzından hiç düşmedi.
Onun için
Seni öldürebilirdi.

Ray, kızın sesinin tonundan ve yüksekliğinden biraz tedirgin ve biraz ürkmüştür.

Ray kızı rahatsızlık içinde seyrederek.

Ray: Orada ne var?

Çantanda ne var?
İçinde ne var?

Una: Şeye ihtiyacım var.

Ray: Onu bana uzat

Una: Hayır.

Neden ki?

Ray: N'apıyorsun?
N'apmaya (çalışıyorsun)

Una: Ne?

Ray: Yapma.

Kızdan çantayı alır.

Una: Sen

Ray: Beni öldürmek mi istiyorsun?

Sessizlik.

Çantayı karıştırır.

Çantadan bir paket kağıt mendil çıkarır.

Una: Seni öldüresiye silecektim.

Kız elini uzatır.

Adam kıza kağıt mendil paketini verir.

Adam bir şişe su çıkarır.

O da su değil, asit.

Adam dergiden koparılmış sayfayı çıkarır.

Kendi resmi.

Kapının ardından bir ses.

Ses: Peter.

Sessizlik.

Birbirlerine bakarlar.

Ray kapıya gider.

Kapıyı azıcık aralayıp, aradan bakar.

Ray: (dışarıdaki kişiye) Bir şey yok.

Kapıyı kapatır.

Halen elinde fotoğrafı durmaktadır.

Una: Onu gördüğümde
Fotoğrafi
Çok net değildi.
Ama sen olduğunu bildim.
Hemen koparıp, aldım eve götürdüm, bakıp
bakıp durdum

Altında yazan isim

Peter.

Peter?

Algılayamadım.

Bazen yavaş işliyor.

Adını değiştirmişsin.

Ray: Evet.

Una: Zor oldu mu?

Ray: Hayır

Hayır, çok kolay oldu.

Una: Hayır, demek istediğim, karar vermek.

Yeni bir isim seçmek.

Zor bir şey mi?

Üzerinde çok düşünüp durdun mu?

Karar vermeden önce kaç defa değiştirdin?

Bir liste yaptın mı?

Ray: Rasgele bir isim seçtim.

Una: Nasıl?

Ray: Telefon defterini açtım.

Una: Eşeye kuyruğunu takın.

Ray: Onun gibi bir şey.

Una: Tam ismin ne?

Yani Peter ne?

Peter

Dışarıdan birine sorabilirim.

Ray: Trevelyan.

Una: Peter Trevelyan.

Ray: Evet.

Sessizlik. Kız kısa bir gülümser, ortamı yumuşatır.

Una: Peki nerden çıktı bu?

Peter *Trevelyan*?

Ray: T'den.

Gerekliydi.

Onsuz

Una: Ama

İnanamıyorum.

Trevelyan.

Hiç düşünmedin mi?

Tanrım, yok artık

O kadarı

Nerden

Nereye

Konakta / Malikanelerde

Gümüş kaşıklarla büyümüş sanki

Bu isim

Bir telefon rehberinden ve rast gele öyle mi?

Deliriyor muydun? Kafayı mı yemek üzereydin?

Görkemine mi tav oldun? /aldattı seni?

Çünkü

(Tabi ya..)Tanrım.

Zenginler de

Küçük kızlarla

ergenleşmemiş kızlarla yatıyor.

Onların hayatlarını da mahvediyorlar.

Aslında zenginler de, fakirler kadar genç kızlarla yatıyor olmalı.

Başa baş gidiyor olmalılar.

Ama işe yarıyorsa.

Eğer

Yarıyor mu?

Sana saygınlık mı getiriyor?

Seni rahatlatıyor mu?

Rahatlatıyor mu?

Ray: Yeter.

Una: unut gitsin.

Ray: Yeter.

Una: Kimse bilmiyor.

dışarıdakilerin hiçbiri.

Biliyorlar mı?
 Senin
 Sevgilin biliyor mu?
 Konağın/Malikanenin hanımefendisi
 Kimse (biliyor mu)?

Ray: O(kadın) biliyor.
 Una: Sevgilin biliyor mu?
 Ray: Evet.
 Una: Nerden biliyor?
 Ray: Ben söyledim ona.
 Una: Her şeyi mi?
 Ray: Gerçekleri.
 Una: Yaşımı?
 Ray: Evet.
 Una: Yediğin cezayı?
 Ray: Evet.
 Una: Ne zamandır? (Ne zamandan beri?)
 Başından beri mi?
 Ray: Evet.
 Biz yedi yıldır beraberiz.
 Una: Ona ne anlattın?
 Ne?
 Ona anlattığını bana da anlatır mısın?
 Ray: Ona kırk yaşındayken
 kanundışı bir ilişkimin olduğunu
 ergenleşmemiş biriyle ilişkiye girdiğimi
 söyledim.
 Una: Ve o bunu (böylece) kabul edebildi, öyle mi?
 Ray: Hayır.
 Tabi ki öyle olmadı.
 Ama ben ona
 O zamanki hayatımın nasıl olduğunu anlattım.
 İyi bir durumda değildim.
 Problemlerim olduğunu, onlarla
 başa çıkamadığımı
 kapılıp koy verdiğimi
 darmadağın bir hale geldiğimi anlattım.
 Una: Öyle mi oldun?
 Ray: Hayatımın en büyük
 En aptal hatasını yaptım.
 Una: Sen ona bunun bir
 Ray: Ne peki?
 Una: Sen aptal bir hatayı üç ay boyunca yaptın.
 Sonra da benimle kaçtın.
 Onu da söyledin mi?
 Ray: ve de aklımın başına geldiğini
 Doğru
 Doğru yola girdiğimi
 Ben
 Gülüyorsun.
 Bana inanmıyorsun.
 Sorun değil.
 Fark etmez.

Senin oraya ihtiyacın yok.

Una: O da sana inandı.
Onun sana inanmasını sağladın öyle mi?

Ray: Çünkü beni seviyor.

Una: Onun sorunu ne?
Bir sorunu olmalı.

Ray: Yapma.
Böyle deme.
Onun hakkında böyle konuşma.
O, o bana çok yardım etti.

Una: Onunla çocuklarınız var mı?

Ray: Hayır.

Una: Çocuk istiyor musun?

Ray: Hiç komik değil.

Una: Benim güldüğümü görüyor musun?
Evet, bence komik.

Kız biraz güler.

Adam dönüp, uzaklaşır.

O fotoğrafta
Yüzünde
hiçbir ifade yok.
Gülmeyi
Unutmuşsun.
Sen

Ray: Evet.
Evet unuttum.

Una: On yıl sonra
Sekiz
sekiz yıl oldu.
şimdi
İsmi kapıda olacaktı.
İsmi orada olacaktı.
Ray yazılı olacaktı.
Sen
Unutamayacaktın.
Unutmaya fırsatın olmayacaktı.
Peter
Sana
Kimse unutmama izin vermezdi
Yalnızca ben olmazdım.
İnsanlar senin evinin dışında olurdu
Evini kuşatıyor olurdu.

Ray: Benim bir hayatım var ve onu yaşıyorum.
tutaklarım ile kazıyarak elde ettiğim yeni bir hayat çünkü kaybettim

Una: Beni hiç düşündün mü?

Ray: Buna hakkım var.
Bu konudan uzaklaşabildiğim kadar uzaklaşmaya

Una: Bana neler olduğunu?

Ray: Sence, her gün tekrar tekrar yaşamalı mıydım.
Bu benim hayatım.

Bunu isteyemezsin.

Una: Yargıç

Ray: Buraya böyle gelip

Una: altı yıla kara verince.

Ailem bana bunu söylediğinde.

Ray: Bir şeyler yapmaya benim de hakkım var.

Yaşamaya hakkım var.

Una: Cezayı ben çektim.

Senin cezanı ben çektim.

On beş yıl boyunca.

Her şeyimi kaybettim.

Senin kaybettiklerinden çok daha fazla şey kaybettim.

Ben kaybettim.

Çünkü ba-ba-başlayabilmek için

öyle bir zamanım olmadı.

Hiç taşınmadık.

O sokaktaki, o ev.

Hakkımda konuşuldu, parmakla gösterildim(işaret edildim), seyredildim.

Bütün arkadaşlarımı kaybettim.

Ben

İsmimi *korudum. /değiştirmedim./kullandım* ????

İsmimi korumak zorundaydım.

Ben

Evet.

Ben her gün bununla yaşıyorum.

Ray: Eğer benden isteyeceğin şey

Benden istediğin neyse

Ben seni hep ciddiye aldım.

Ama sen bunu söylersen

Her gün bunu düşünüyor olamazsın.

Una: Düşünmem gerekmiyor.

Orada zaten.

Ray: Bu akıllıca mı?

Hayır.

Kendine bunu yapman.

Kendine

Kimse sana bir şey söylemiyor mu

Arkadaşların yok mu

Ya da bunları (anlatacak insanların)

Una: Tabi ki arkadaşlarım var.

Ray: Bunu yaptığını bilen?

Una: Evet.

Ray: Seni dinliyorlar mı?

Halen

Una: Evet.

Ray: Ne biçim arkadaş bunlar?

Bunlar nasıl

Una: Böyle konuşma

Ray: Senin bunu yapmana *göz mü yumuyorlar?*

Aslında onlar

Senden olup biteni dinlemek istiyorlar, değil mi?

Burada olayların nasıl geliştiğini

Nasıl

Onlar dışarıdalar mı?

Onlar mı getirdiler seni buraya?

Onlar mı

Una: Ben kimseyle birlikte gelmedim..
Sana bunu kaç defa söyleyeceğim?

Ray: Senin
Bir sevgilin
Bir

Una: Bunun ne alakası var şimdi?

Ray: Seninle ilgilenen birisi var mı?

Sessizlik.

Ben yine aynısını yaptım.
Buraya içeriye getirdim seni.
Konuşmana izin verdim.
Ve ben de
Ve dinledim ve

Una: Fotoğraflara ne oldu?

Ray: N'apıyorsun sen?
Çalışıyor musun?
Çalışabiliyor musun?
İzin mi aldın?

Una: Fotoğraflar.

Ray: Hangi fotoğraflar?

Una: Beni çektiğin fotoğraflar.
Evinde çektiğin.
Onlar nerede?
Onları hiç bulamadılar.

Ray: Ben

Una: Polis onları bulamadı.

Ray: Onlar

Una: Web sitelerine baktım.
Web sitelerinde yüzlerce var.
Yüzlerce dokuz, on, onbir, oniki yaşındakiler
Körpeler.
Yataklarda
Fotoğraflanmış.
Yatak odalarında.
Onlardan biri de ben miyim?
Çünkü bazı fotoğrafların tarihi
70'lerden kalma.
onları
odalardan
ve insanlardan
anıyorsun. adamlar. resimleri tarayıp (nete) koyuyorlar. onlar
o çocuklar şimdi yetişkinler ve (orada olduklarını) bilmiyorlar

Ray: Yakut onları.

Una: Öyle mi yapun?

Ray: Evet.

Tabi ki öyle yaptım.

Tabi ki.

Onları kimse hiçbir zaman görmedi.

Onları biz yola çıkmadan

Önce yaktım
 Hem onlar şey değildi.
 Senin üzerinde elbiselerin, kotun vardı
 Onlar

Ray: Senin kanepenin üzerinde otururken.
 Yatarken.

Aynı fotoğraflardan web'de de var.

Ray: O siteler

Onlar

O insanlar.

O hasta aşağılık herifler.

Ben hiçbir zaman onlardan biri değildim.

Hiçbir zaman olmadım.

Sen

Sana benim öyle olduğum söylendi, söyleniyor, ben

Onlar beni öyle adlandırdılar.

Onlar

Una çıkıp gitmeye yeltelenir.

N'apıyorsun?

Una: Gitmek istiyorum.

Ray: Hayır.

Ben onlardan değilim.

Hiçbir zaman.

Onlar

Una: Bırak beni çıkıyım.

Ray: Bekle.

Una: Bırak beni

Ray: Bir dakika bana izin ver.

Otur şöyle.

Una: Hayır.

Ray: Otur.

Una: Bana yaklaşma.

Ray: Yo, lütfen, böyle yapma.

Yapma.

Una: Buradan çıkmak istiyorum.

Kapının önünden çekil.

Ray: Dinle beni.

Una: Çekil şuraya.

Ray: Dinle.

Ben cehennemde üç yıl geçirdim.

Daha da fazla.

Una: Evet.

Ray: Bana neler dediler.

Üzerime tükürdüler, tekmelediler.

Bok, yüzüme insan boku sıvadılar.

Sen biliyorsun, ben onlardan biri değildim.

Una: Nasıl bana
 Ray: Biliyorsun.
 Una: Bilmiyorum.
 Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum.
 Tek bildiğim beni suistimal ettiğin.
 Yapmadın mı?
 Yapmadın mı?

Ray: Evet.
 Ama.

Una: Bunun aması falan yok.
 Ray: İzin ver
 Una: Bunun aması yok.
 Ray: Evet.
 Yaptım.

Ama

Una: İnanmıyorum.
 Ray: Yapmadım
 Yapmadım.

Una: Ne yapmadın?
 Ray: Mahkemede dediler ki, ben, ben
 O anlama getirdiler yani,
 öyle gözüktün istediler,
 ben aralarından seni seçmişim
 seni tercih etmişim

O gün.
 Mangal yapıldığı gün.
 Şeyde
 İlk defa konuştuğumuzda
 Ben şey yapmaya gelmedim ki
 Biliyorsun.

Kemerindeki cep telefonu çalar.

Seninle ilk kez konuştuğumda
 Ben
 Bekle

Telefonunun ekranına bakar.
Telefonunu kapatır/sessize getirir.
Sessizlik.

Una: Arayan o muydu?
 Ray: Evet.
 Biraz su içebilir miyim?

Su dolu şişeyi alır ve içer.

O, baban, beni neden davet etti bilmiyorum.

Sokakta gördüğümde, ona selam verdim.
 Bir kez arabası için ona yardım etmiştim.
 Ama
 Çağırınca şaşırdım.
 Gelmeyecektim aslında.
 Orda kimseyi tanıımıyordum.
 komşuları da
 Ama ben

Pencere açıldı ve mangalın kokusu geldi.
 Beş ev ötedeydi.
 Duman.

Şey için değildi.
 Nedeni sen değildin.
 Oraya
 Seni yolda görmüştüm.
 Çevrede.
 Ama, değil.
 Değil.

Una: Beni izliyordun..
 Mangal yapılırken.

Ray: Hayır.

Una: Gördüm seni.

Ray: İzlemedim.

Una: Hissettim.

Ray: Baktım evet ama.
 İzlemedim.

Una: Bana niye mutsuzsun.
 Mutlu olmalısın dedin.
 İlk söylediğin şeydi, bu.

Ray: Evet.
 Tek başına oturuyordun.
 Kimseyle konuşmuyordun.
 Mutlu değildin.
 Seyrettiğim buydu.
 Sen
 İnsanlar seninle konuşmaya çalışıyorlardı, onlara hiç tepki vermiyordun.
 Sen
 Senin en yakın arkadaşınla aranız bozulmuştu.
 Öyle değil mi?

Una: Sonrasında
 Çok düşündüm.
 Eğer küs olmasaydık
 Eğer o yanımda olsaydı.
 O olabilirdi.

Ray: Kaç kişi vardı orada?
 Kaç kişi davet edilmişti?
 On beş, yirmi.
 Bahçenizde.
 Ailenin küçük bahçesinde
 Öyle bir şey olsa insan bilir

İnsan anlar.
Bunu okudum.
Küçük bir kızdan tahrik oluyorsan bilirsin.

Una: Okudun mu?

Ray: Evet

Una: Bunun bir el rehberi mi var?

Ray: Şey var.

Una: Özelliklerin sıralandığı bir liste falan?

Ray: Çünkü eğer çocuklardan tahrik oluyorsan,
O zaman

Una: Ben de o kitaplardan birkaç tane okudum.

Ray: Aynen ben de.

Ben de okudum.

Ne kadar bulabilirsem

Şey için

Evet, sağlama listesi var.

Evet öyle yapıyordum, evet

İşin gerçeğini

öğrenmek

anlamak için.

Una: Hangi gerçekleri?

Ray: Gerçekleri.

Yapısı

Döngüsü.

Una: Döngü mü?

Ray: Şeyin

Şeyin döngüsü

Una: Suiistimalin

Ray: Evet.

Una: Söyleyemiyor musun?

Ray: Suiistimalin.

Suiistimal etmenin.

Una: Sen de tacize uğradın mı çocukken?

Ray: Hayır.

Una: Emin misin?

Ray: Evet.

Allah aşkına.

Yapma.

Midem bulanıyor.

Sanırım, bunu hep hatırlayacağım.

Avukat da bana tacize uğrayıp uğramadığı mı sordu.

Uğramış olmam benim için daha iyiymiş.

Benim tacize uğramış olmam herkes için daha iyi olurmuş.

O kitapları okudum.

Hayatım hakkında düşündüm.

Onlardan biri olmadığuma emin olmak için, o şeylerden,

Çünkü dört yıl boyunca kendi kendime söyledim

kendime sordum

kendimi sorguladım

bana hiç (fırsat verilmedi)

Çünkü öyleysen

çocuklardan.. (hoşlanıyorsan)
 eğer birisine yaparlarsa
 ama itiraf etmek istemezler
 çünkü çok sarsılırlar
 onlar böyle hisleri olduğu için
 dehşete kapılırlar.
 Uzak dururlar.
 Onlar tehlike oluşturlar ve bunu bilirler.
 Mesafeli olurlar.
 Onlar
 Çünkü çocukları severler ama
 Onları o kadar çok severler ki
 Ne kadar çok sevdiklerini göstermek isteyecek kadar çünkü bu sevgi
 Onları korumak isterler.
 Onlar çocukların olduğu yerlerden uzak dururlar.

Ama bir kere tahrik oldular mı
 Arzuladılar mı.
 Ve istiyorlarsa, şey yapmak istiyorlarsa,
 O arzuyu tatmin etmek istiyorlarsa
 Onlar yolunu bulurlar.
 Onlar
 Onlar hep yanlarında olabilmenin yollarını ararlar.
 Kandırmak için.
 Bu tür insanlar çok dikkatlidirler
 Ve de insanı çok iyi yanıltırlar
 Ne kadar çok yanıltırlarsa
 Ne kadar risk alırlarsa
 O kadar da zevk alırlar.

Una: Ezberledin galiba sen bunları?
 Ray: Çok sıcak bir gündü.
 Bahçede mangalın yapıldığı gün.
 Benim de
 Üstümde şortum vardı.
 Sahip olduğum tek şort.
 Hep bir tane olmuştur.
 Bir tanesi eskiyene kadar onu giyer sonra yenisini alırım.
 Çünkü genelde şey yapmam
 Una: Ne?
 Ray: Şort giymem.
 Una: Sen (kafayı mı ...)
 Ray: Eğer aşırı bir sıcak yoksa, şort giymem.
 Una: Şort mu?
 Ray: Ve şortum çok dardı.
 O zaman o modaydı
 Eh
 Öyle sırtıma.
 Yapma.
 Bir şey söylemeye çalışıyorum.
 Yapma.
 Mahkemede de güldüler.
 Bunu anlatırken mahkemede de güldüler.
 O şortu hatırlıyorum.

Una: Söylediklerini kulağın duyuyor mu?
 Dar şortundan falan bahsettiğini?
 Ne kadar (saçma sapan olduğunun farkında mısın?)

Ray: Eğer sertleşmiş olsaydım.

Eğer sertleşmiş olsaydım.
 Tahrik yani.
 Senin yanında duruyordum.
 Şey yapardım.
 Yanından çekip giderdim.
 ya da bir yere otururdum ya da
 çünkü o şortun içinde sertleşmiş olsaydım
 hiç
 gözden kaçmazdı
 çok belli olurdu.
 Kim bakarsa baksın çok net görürdü
 Oradaki bütün misafirler görebilirdi.
 Onlar görebilirdi
 Ve bu tek
 Biliyorum bunun tek göstergesi bu değil.
 Ama benim için öyle.
 Ne zaman ben
 Ne zaman
 Heyecanlansam, sertleşirim ben.
 Hemen sertleşirim.
 Fakat ben orada öyle durdum.
 Orada durup seninle konuştum.
 Sen benim için
 O gün bir komşunun
 dünyaya küsmüş kızyydın
 Hedef
 Değildin
 Hayır, hayır
 Hiçbir zaman değildin.

Benim o zaman bir
 Ben bir kadınla çıkıyordum.
 Biliyorum o tip insanların ilişkileri de olabilir
 Yine de arada ne yapıyorlarsa yaparlar
 Fakat çoğu da
 ilişki kuramaz.
 Onlar hep yalnız olan tiplerdendirler.

Ara

Una: Benim ailem senin şey olduğunu düşünmüştü.

Ray: Ne?

Una: Utangaç.

Biraz sıkıcı.

Ve de o yalnız tiplerden biri.

Neden kız arkadaşını da yanında getirmedi.

Babam sana getirebileceğini söylemişti.

Ray: O benim kız arkadaşım değildi.
 O
 Una: Onunla sürekli takılıyordun.
 Ray: Onunla yalnızca birkaç ay takıldık.
 Kızın adını bile hatırlamıyorum.
 Sıkıcı olan *oydu*.

Una: Bana bir kez saldırdı.
 Olayların üstünden birkaç yıl geçmişti.
 Annemle sokakta yürüyordum.
 Gelip suratıma bir tokat attı.

Sessizlik.

Ray: Bana, senin ona sürekli ters ters baktığını söylerdi.
 Bana, senin; benim peşimde olduğunu
 Sürekli sokakta arabamın çevresinde dolandığını söylerdi.

Una: Arkadaşımla barıştık.
 Ona senden bahsetmiştim.
 Seninle konuştuğumuzdan.
 Bana baktığından.
 Benimle flört ettiğinden.

Ray: Ama bunu yapan sendin, ben değil.
 Sendin
 Ya o notlar
 Bana notlar yazıyordun.
 Arabamın sileceklerine sıkıştırıyordun.
 Kız arkadaşın çok çirkin.
 Gözleri cam gibi.
 Her zaman bir cümle.
 Güldü mü eşek gibi anıyor.

Una: Bu bir şey demek değil.

Ray: Ve dahası var.
 Mangal yapılan günü hatırla.
 Al sana bir örnek daha.
 Sana kes artık demek zorunda kalmıştım.
 Gazete bayiiinin önünde
 Sen de bana neden bahsediyorsun demiştin.
 Sanki anlamamışsın gibi davrandın.

Una: Ben de kestim.
 Onlara yazmaktan vazgeçtim.
 Senin söylediğin her şeyi zaten yapardım.
 Benim erkek arkadaşım olmanı istiyordum.
 Arabanda senin yanında oturarak şehre gezmeye gitmek istiyordum.
 İnsanların beni böyle görmesini istiyordum.
 Bizi böyle görmelerini istiyordum.
 Senin bir fotoğrafını çektim
 Arkadaşımla ben.
 Biz onu öperdik.
 Biz
 Yastığımın üstüne koyar onunla uyurduk.
 Ve ben
 Elime geçen her fırsatta

sana bisküvi veya annemin yapıtı kekten bir parça getirdim.
Senden bizim yürüyüş klübüne sponsor olmamı istedim.

Ben

ah.. ben çok yüzüstüydüm.

Sen beni engellemedin.

Tek yapacağın şey, durumumu aileme söylemekti.

Salak bir küçük kızın salakça bir aşkıydı

Fakat sen böyle yapmadın.

Sen başlamasına izin verdin.

Ray: Sen salak değildin.

Una: Evet, salaktım.

Ray: Değildin.

Una: Eğer salak olmasaydım, ne olup bittiğinin farkına varırdım.

Ama farkında değildim.

Çok küçüktüm.

Çok çok

aşıktım.

Salaktım, daha olgun bir yaşta olmadığım için

o bilinçte

o deneyimde

olmadığım için

Ama senin istediğin buydu.

Ben karmaşık sorular sormadım.

Soracak bir sorum yoktu.

Sen ne istiyorsan onu istiyordum.

Ray: Hayır.

Una: Evet.

Ben sana hep evet dedim ve evet demeye devam ettim.

Seni mutlu etmek için yanıp tutuşuyordum.

Seni mutlu etmek için çaresizlikten gözüm başka bir şey görmüyordu.

Ray: Sen kendini hatırlamıyorsun.

Nasıl bir şey olduğunu.

Una: Nasıl bir şeydim?

Ray: Güçlü.

Una: Güçlü mü?

Bu ne demek şimdi?

Ray: Dik kafalı, inatçı

Una: Yapma.

Ray: Kararlı.

Una: Yapma.

Ray: Seninle baş başa yalnızken

Doğru düzgün konuşmaya başladığımızda

Sen bana kendinden bahsettiğin zamanlarda

Senin farkına vardım.

Beni çok şaşırttın.

Beni güldürdün.

Una: Güldürdüm mü?

Seni ben..

Ne yani?

Dü mi çıkardım?

Ray: Ben

Una: Gıdıkladım mı seni?

Ray: Sen o kadından daha yaşıydın.

O erada çıktığın kadından.

- Una: Daha mı yaşlı?
 Ray: O aptal gülüşünle.
 Evet.
- Una: Nasıl, daha yaşlı?
 Benle kafa (bulmuyorsun değil mi)
- Ray: Aşkın ne olduğunu biliyordun.
 Onun bildiğinden çok daha fazla aşkı biliyordun.
 Benden de daha fazla.
 Ne istediğini biliyordun.
 O kadar, o kadar sabırsızdın ki.
 Adet görmeye başlamayı bile beklemedin.
 Sen bana bunu söyledin.
 Sana çocuk gibi davranılmasından bezdiğini.
 En son duymak istediğin şey, birinin sana çocuk olduğunun söylemesi idi.
- Una: Tanrım.
- Ray: Sen
- Una: Çocuklar hep böyle söyler.
- Ray: Sen diğer çocuklar gibi değildin.
- Una: Ben bir kız çocuğuydum.
 Bakireydim.
 Dokunulmamış bir beden.
 Bir
 Sen kendin için istedin.
 İlk olmak istedin.
 Bana öğretmek.
 Bana göstermek istedin.
- Ray: Hayır.
- Una: İçime girerek
 Sana ne vermiş olabilirim ki
 Verdiğim on iki yaşında bir beden değilse, ne olabilir?
 Başka ne isteyebilirdin ki?
 Başka verecek hiçbir şeyim yoktu ki.
- Ray: Vardı.
 Benim için vardı.

Kadın adamdan yürüyerek uzaklaşır.

Cezaevinde
 Terapilerde
 Grup terapilerinde
 Her şeyi didik didik gözden geçirirken
 Hata neredeydi
 Eksik olan neydi
 Konumumu
 Konumsuzluğumu
 İçindeki kızgınlığımı
 Başkalarına suçluyor olmam
 Yok etme dürtüm
 Çünkü benim bunları yaptığımı söylediler bana.
 Yok ettiğimi.
 Seni yok ettiğimi.
 Aileni.
 (Kendi) Annemi babamı.
 Hayatımı.

Ve tüm bunlara yapmama neden olan sana hissettığım aşk değilmiş.
 Başka bir şeymiş
 Bozulmuş, kokuşmuş bir şey
 Daha derin bir şey.
 Sen benim hep aklımdaydın.
 Seni kafamdan çıkaramıyordum.
 Ve koy verdim.
 Ve kafamdakine teslim oldum.
 Ve o
 Her şey
 Benim için her gün seni nasıl göreceğim, nasıl konuşacağımdan ibaretti.
 İşten erken çıkıyordum.
 Ben, ben o sokakta arabamla uğraşıp dururdum.
 Tamire falan ihtiyacı yoktu.
 Yalnızca.
 Parçalarını çıkarır yeniden geri takardım.
 Motoru çok iyi çalışıyordu.
 Fakat ben
 Çünkü sen oralarda olurdun ve biz konuşabilirdik ve bu çok hoştu..
 Her şey açıkta ortada yaşanıyor ve kimse bir şey düşünmedi.
 Anneler/Ailen.
 Çocuklar orada oynuyordu.
 Ama bu yetmiyordu, bu
 Seninle yalnız olmalıydım.

hatırlıyor musun
 kullandığımız şifreleri
 buluşmak için
 aramızdaki işaretleşmeleri
 yalnızca konuşabilmek için.
 Sohbet için.
 Beraber yalnız kalabilmek için
 Hatırlıyor musun?
 Evinizi arardım
 Bir kez çaldırırdım.

Una: Bu o kadının seninle olmadığı anlamına gelirdi.
 Yalnız olduğun.

Ray: Peki arabamın yüzü sağ tarafa dönük park ettiğimde.

Una: Onu unuttuğum.
 Ertesi gün benimle buluşmak için orada olacağın anlamına gelirdi.
 Parkta.

Ray: Buluşabileceğimiz tek yerdi.

Una: İlki.
 Parkta.

Ne kadar heyecanlanmıştım.
 Senin orada olacağını bilmek.
 Ve koşarak gittim.
 Çünkü sen benimsin.
 Bankta oturmuş gazete okuyordun.
 Bana ilk söylediğin şey
 Yanına oturma oldu.
 Senin önünden geçip gitmek durumunda kaldım.
 Ve nedenini biliyordum.

Ray: Çok saçmaydı.
 Buluşmak için ne kadar aptal bir yer
 Hiç üzerinde düşünmemiştim ki
 Ben, *düşünmedim*.
 Bana ne olduğunu anlamıyordum.
 Ve sen

Una: Ben çalılıkların içine gittim.

Ray: Sen kayboldun.
 Ve beni ismimle çağırmaya başladın.
 Ray.
 Ray, buraya gel.
 Orada oturdum ve
 bir adam
 patikada bir adam yürüyordu.
 Sen bir kez daha seslendiğinde adam dönüp bana baktı ve güldü.
 Seni görmedi.
 O *anlamadı*.
 Yalnızca sesini duydu.
 Hadi, Ray.
 Seni bekliyorum.
 Ve ben
 Ben birisi tarafından görülmüştüm ama halen durumu açıklayabilirdim.
 O ana kadar halen bana inanılabilirdi.
 Oradan kalkıp gidebilirdim ve her şeyi durdurabilirdim.

Una: Ama yapmadın.

Ray: Hayır.
 Yapamadım.
 Ne olmuşsa
 Ne düşünmüşsem
 Ne düşündüysem
 İçimdeki şey
 beni seni sevdiğime inandırdı.
 Beni çimenlere yürütüp,
 Dizlerime çökeltip, dalların altından emekleyerek
 Elini tutmama ve
 seni öpmeme neden oldu.

Una: Ve yan yana yatmamıza
 Ve benim tişörtümü açıp
 benim göğüslerime dokunmana
 Ve fermuarını indirip
 Yarağını dışarı çıkarmana.

Ray: İlkinde değil.

Una: Özür dilerim.
 Tabi sen bir centilmensin.
 İlk seferde değil.
 İkinci ve üçüncüsünde.
 İkimizde senin getirdiğin battaniyenin üstünde yatıyorduk..
 Bir battaniye.
 benim için getirdin sanmıştım, ama şey içindi

Ray: Senin içindi.

Una: Dal parçacıkları ve toprak ve
 elbiseme takılıp kalmasın

böylece kimse de şüphelenmesin diyeydi.

Ray: Kimsenin bizi yakalamasını istemiyordum.

Ben bir daha
o yaştaki kimseyi
öyle sevmedim
Kimseyi öyle istemedim.
Hiçbir zaman.

Una: Yalnızca beni.

Ray: Evet.

Yalnızca seni.

Bir tek seni.

Sessizlik.

Mahkemede bunlar hakkında hiç sorgulanmadım.

Park, çalılıklar.

Battaniye.

Hep nedenini merak ettim.

Una: Onlara hiçbir zaman söylemedim ki.

Ray: Neden?

Una: Ben

Bilmiyorum.

Sen de söylemedin.

Ray: Hayır.

Bana on yıl verirlerdi.

Sessizlik.

Una: Yalnızca bir tek gün mahkemede idim.

O aynalı camın arkasında.

Neler konuşulduğunu hiç öğrenemedim.

Bana kimse hiçbir şey söylemedi.

Bir akrabamızın evinde idim.

Oradan çıkmama

televizyon seyretmeme, gazete okumama izin verilmiyordu.

Kimse bana mahkemeden de bahsetmedi.

Annem hala bu konuyu konuşmaz.

O şehrin adı neydi?

O gittiğimiz

Şehrin.

Orada bir sahil vardı.

Oraya feribota binmek için gitmiştik.

Karanlık.

Kıştı.

Dükkanlar kepenklerini çekmişti.

Oranın adı neydi?

Ray: Neden?

Una: Bilmek istiyorum.

Hiçbir yerde bulamadım.

Oranın adı neydi?

Sahil boyunca yürüdük.

Soğuktu.

El ele tutuştuk.

Karanlık olduğu için bunu yapabiliyorduk.

Denizi gösterdin.

Denizin karşı kıyısındaki gideceğimiz yeri gösterdin.

Görebiliyor musun?

İşte orada.

Misafirhanede bir oda buldun.

Kadına ödeme yaparken arkanda durmam

başıma öne eğmem ve merdivenlerden koşarak çıkmam gerekiyordu.

Onu önceden tanıyor muydun?

O kadını.

Ray: Hayır.

Una: Hep tanıdığını düşündüm.

Nedenini bilmiyorum.

Ray: Hayır.

Nasıl olabilir ki?

Hayır.

Ne

Una: İki kişilik yatak vardı.

Ray: Tamam/Yeter.

Una: Neden konuşmamı istemiyorsun?

Ray: Nedenini söyledim sana.

Artık

Duymak istemiyorum.

Una: Ben istiyorum.

Ray: İkimiz de neler olduğunu biliyoruz.

Una: Ben bilmiyorum.

Her şeyi bilmiyorum.

Sen de.

Sen de her şeyi bilmiyorsun..

Senin için neler yaptığımı.

Bilmeni istiyorum.

Ray: Benim için yaptıkların mı?

Una: O şehrin adı neydi?

Ray: Tynemounth.

Sessizlik.

Una: İki tane tek kişilik yatak.

Bir televizyon.

Başka da hiçbir şey yok.

Penceresi denize bakıyordu.

Soyunduk.

Yatakların birinde seviştik.

Ne kadar sürdüğünü hatırlamıyorum.

Sana ne kadar keyif verdiğini görebiliyordum.

Bunu yapabiliyor olmak hoşuma gidiyordu.

İki kez yaptık, iki kez sikiştik.

İkincisinde arkadan yaptın.

O kadar ses çıkardın ki.

Sonrasında birbirimizin kollarında yattık.

Ben biraz ağladım.

Ailem beni arıyor (olmalıydı)

Arkadaşlarıma telefon ediyor

Belki de okulu arayıp nerde olduğu.
Neden evde olmadığımı
Beni görenin olup olmadığını soruyor olmalıydılar.

Sessizlik.

Sigara içmek istediğini söyledin.
Gidip bir dükkan ya da bir bar var mı ona bakacaktın.
Ben de senle gelmek istedim ama sen istemedin orada beklememi, orada seni . beklememi
söyledin.

Beş dakikada gelecektin.
Ve sen bana dokundun, sen
Bacaklarımın arasını öptün
Dilinle
İki mememi de tek tek
Hemen geri gelecektin.

Ben yatağa uzandım.
Merdivenlerden inerken senin ayak seslerini dinledim.
Üstüme çarşafı dolayıp pencereye doğru gittim.
Canım çikolata istiyordu.
Açmaya çalıştım
O zaman ne yiyorsam
Şekerler.
Sana seslenmek istedim
Çikolata
Ama pencere açılmadı.
Seni aşağıda, giriş kapısını açarken gördüm.
Pencereyi tıklattım ama sen
Sen çoktan caddede yürümeye başlamıştın, caddenin ortasındaydın
Beni duymadın.

Ben uyuyakalmışım, sonra uyandım, saatin kaç olduğunu kestiremiyordum.
Bacak aram bir yaraymış gibi acıyordu ama harika hissediyordum.
Sen daha dönmemiştin ama ben çok mutluydum.
Benim erkeğim birazdan benim için dönecekti ve çikolatamı getirecekti.
Benim istediğimi söylememe gerek bile yoktu.
Sen zaten bilip getirirdin.
Ama halen gelmemiştin.

Oda soğuktu.
Giyindim, pencereden dışarıyı seyretmeye koyuldum.
Araban halen caddenin karşısında duruyordu.
Aşağıda birileri konuşuyordu, çok net duyamıyordum.
Ama sesleri duyuyordum.
Merdivenlerden aşağıya indim.
Dış kapı kapatılmıştı.
Tek ses odadaki televizyondan geliyordu.
Sesler televizyondan geliyormuş.
Kapı biraz aralıktı.
Kapıyı çaldım.
Kimse cevap vermedi.
Kimse yoktu.
Dış kapıyı açıp dışarı çıktım.

O kadın.
 Açtığımda
 Onu gördüm
 Sen ne (yapıyorsun) ya da
 Bana doğru yürüdüğünü gördüm.
 Ve ben, kapıyı kapatıp
 Bahçe kapısına doğru koştum ve oradan da caddeye çıkıp koşmaya başladım.

Şehrin merkezine doğru yürüdüm.
 Geçti.
 Kilisenin saati 10'u gösteriyordu.
 Feribot gece yarısı kalkıyordu.
 Çok fazla zaman yoktu.
 Sen de kayıptın.
 Bir dükkan açıldı, ışıkları yanıyordu.
 İçeri girip bir adamın buraya gelip sigara alıp almadığını sordum.
 Bana dışarı çık dedi.
 O, benim sigara alacağımı sandı.
 Ben seni tarif etmeye çalıştım ama o beni dinlemedi.

Sonra birahaneye
 İlk birahanede
 Sen içerde bir içki, sigara falan içiyor olmalıydın.
 Ama içeri giremiyordum.
 Girmeliyim
 tüm cesaretimi toplamalıyım
 o iki adam içeri girene dek bekledim
 peşlerine takıldım
 ve sana bakındım
 barın etrafında dolandım.
 Adamlar takılıp duruyorlardı, gülüyorlardı.
 Ben ne istiyordum?
 Kayıp mı oldun sıpacık?

Barın arkasındaki adam bana sorduğunda
 ben, babamı (arıyorum) dedim.
 Hani demiştik ya, ben
 Bir sorunla karşılaşınca
 Sen babam olacaktın.
 Ona üstüne ne giydiğini, nasıl görüldüğünü söyledim.
 Seni görmüş.
 Oraya gitmişsin.
 Aksanı vardı dedi.
 İçkisini sigarasını içti, sonra gitti. (dedi)
 Benim için endişelendi, adam.
 Bana ismimi sordu, ben de söyledim.
 Benimle birlikte yürümek, seni bulmama yardım etmek istedi.
 Ona hayır, hayır, hayır ben iyiyim, iyiyim dedim
 Yürümeye devam ettim.
 Ana cadde boyunca
 Birkaç kişi yanımdan geçti.
 Onlara seni görüp görmediklerini sormak istedim ama
 ne söyleyeceğimi bilemedim.
 Başka bir bara girdim, oradan da çıkıp bir başkasına.

Herkes dönüp bana bakıyordu, arkandan. bağınıyorlardı..
gülüyorlardı.

Sürekli yürüdüm.
Bir sonraki bara sonra bir sonrakine
İnsanlar gözlerini dikip bakıyor, gülüyor, dışarı çıkmamı söylüyorlardı.
Yürürken evlerin önünden geçtim
sahilden gittikçe uzaklaşıyordum.
On adım yürüyor on adım koşuyordum
Sen bir sonraki köşede orada bir yerde olmalıydın, sonra da
bir sonrakinde
Her an (karşıma çıkabilirdin)
Ve her geçen araba sendin.
Evler yoktu artık.
Şehrin sonuna gelmiştim.
Yol devam ediyordu.
Karanlık kırlara doğru baktım.
Çok uzaktaydım.
Çok uzaklara yürümüştüm.
Şehrin sonundaydım.
Senin yokluğunu hissettim.
Sen
Misafirhaneye geri dönmüş.
Benim nerde olduğumu merak edip, beni arıyor olmalıydın.
Bense
Ben koştum.
Ben geri koşuyordum.
Kaybolduğumu sandım ama sonra kaybolmadım.
Çatıların üstünden saati görebiliyordum.
Ona doğru yürüdüm.
On bir buçuktu.
Halen feribota yetişebilirdik.
Ben koştum, koştum
Misafirhaneyi görüyordum.
Ama araban yoktu.
Aradım
Aşağı yukarı koşup bütün arabaların içine baktım ama
Çantam senin arabadaydı
Bütün kıyafetlerim de içinde
Her şeyimle
ve sen gittin.
Yanımda getirdiğim elbiselerle.
Ama
Ve
Pasaportum cebimdeydi ve bu
Ben
Odaya
ama pencere, karanlıktı.
Ne yapacağımı bilmiyordum.
Bekledim.
Bir bankta oturdum.
Donuyordum, açtım.
Neden gittiğini bilmek istiyordum.
Ne yapam ki.

Ağlıyordum.
 Beni bırakıp gitmiştin.
 Sen (bırakıp..)
 Ya da korkunç bir şey başına gelmişti
 Seni öldürmüş ya da boğmuşlar ya da
 Ben bir şey yapamazdım, hiçbir yere gidemezdim.
 Biz feribotta olamayacaktık
 Gidiyor olamayacaktık.
 Ne yapacağımı bilemedim.
 Bir şey olmuştu.
 Beni bırakmış olamazdın.
 Bunu yapmış olamazdın.
 Gece yarısını çaldığını duydum.
 Sen gelmiyordun.
 Ben yalnızdım.
 Bir kadın benimle konuştu.
 Beni görmüşler ve caddeyi geçip yanıma gelmişler.
 Köpeklerini gezdiren bir kadınla bir adam
 Bana orada ne yaptığımı sordular.
 Nerede oturduğumu?
 Bana kimin göz kulak olduğunu?
 Onların evine gittik.
 Bana bir battaniye verip ailemi aradılar.
 Onların kanepesine uzanıp kadının annemle konuştuklarını dinledim.
 Annemle birlikte polis de varmış.
 Midem bulanıyordu.
 Ölmek istiyordum.
 Seni bir daha hiç göremeyecektim.
 Hepsiyle
 her şeyle
 yalnız başıma
 yüzleşmem gerekecekti.

Seni korudum.
 Sana arka çıktım.
 Sadıktım.
 Sana sadık kaldım.
 Polise bana dokunmadığını söyledim.
 Hiçbir şey yapmadığını.
 Ben
 Kaçan bendim.
 Ben ailemden, okulumdan, evimden kaçmak istedim.
 Sana rica ettim, sana yalvardım.
 Sen de beni arabayla buraya getirip bıraktın.
 Tüm bunlardan senin haberin yok.

Onlar birkaç test yapmak
 Benden örnekler almak istediler.
 Doktorlar, Polis.
 Reddettim.
 Kimse bana dokunmayacaktı.
 Bağırdım, haykırdım
 sen bana bir şey yapmadın
 sen

seni yanımda istedim
 senin geri gelmeni istedim.
 Ben
 Bana uyuşturucu ilaç verdiler.
 Beni bırakmadılar ve bana bir iğne yaptılar
 Bacaklarımı açtılar ve aldılar
 senin menini aldılar.
 Kanıtı.
 Senin bana ne yaptığını sordular.
 Söylemeyince, senin bana ne yaptığını söylediler.
 Sen yalnızca bir şeyin peşindeydin.
 O yüzden kaybolup gittin.
 İstedğin şeyi almıştın.
 Annem benim yüzüme bunları haykırıyordu.
 O kadın
 Polis olan
 Polis olan kadın, o
 benimle konuşan psikiyatrist kadın
 hep sakın konuştu.
 Yetişkinler yalan söylerler.
 İnsanlardan bir şey isterler ve onu elde etmek için yalan
 söylerler ve bilmeden, hatta
 yalan söylediklerini bilmeden yalan söylerler.
 Kendilerini tanımazlar.
 Onu ara sıra duyamıyordum.
 Ona sormak zorunda kalıyordum
 tekrar
 söylediğini tekrar etmesini.
 Ne yaptığımı biliyor muydum?
 İnsanları kırdığımı biliyor muydum?
 Beni seven insanları.
 Onları ben ben kırmak mı istedim?
 Ve
 Günlerce.
 Hangi kelimelerle
 Hangi kelimeleri kullanarak
 Bana ne söylemiştin?
 Bana ne söz vermiştin?

 Ve mahkemede o bölmenin arkasında oturdum
 ve konuştum.
 Ağladım.
 Beni duydun.
 Konuşmaktan çok ağladım.
 Sonra da ben
 Çok fazla konuştum, ben
 Avukatlar bana çok sinirlendi.
 Ben onların istedikleri gibi değildim.
 Kendimi tutamıyordum/olmuyordum
 Sendin.
 Sen oradaydın ve ben seni göremiyordum bu yüzden
 bağırıyordum.
 Sana duyurmaya çalışıyordum..
 Beni yalnız bırakıldığını

İçim dışım kanıyordu.
Beni bıraktın.
Aşık edip bıraktın.

Sonunda onlar eve geldiklerinde
Ailem.
Evimize değil.
Akrabamızın evine.
Yatak odasında, bekliyordum.
Sessizdiler.
Hareket etmediler.
Ben oturup öylece bekledim.
Benimle herhangi bir sonuca varılamamıştı.
Sandım ki, seni serbest bıraktılar.
Gitmene izin verdiler.
Gelip bizim yanımızda yaşamaya devam edeceksin.
sonra babam
bana altı yıl diyene dek (öyle sandım).
Ve gece yarısı uyandım annem
oradaydı.
Üzerime eğilmiş
mahkemeye çıktık
tanık olarak dinlendik bağınyordu
Babam onu odadan çıkarmak zorunda kaldı.
Çekiştirerek onu odadan çıkardı.
Ve
Hakimin
Benim hakkımda dediğini.
Sen hatırlarsın.
Benim
kuşku uyandıran
kuşku uyandıracak kadar yetişkin olmak için can atıyormuşum.
Annem bana bunu söylediğinde, onun
ne demek istediğini anlamamıştım.

Ve biz hiç taşınmadık.
Onlar
Beni, beni utandırmak için
Bana ceza vermek için.
Böylece parmakla gösterilecektim.
Sokakta tokat yiyecektim.
Ya da psikiyatrist onlara kalmanın daha iyi olacağını söylemişti.
Devamlılığı sağlamak için ya da

Yaşamak zorunda kaldığım hayatımdan nefret ediyorum.
Bunları bilemezsin.
Bunları bilmeni istedim.
Senin beni unutacağını biliyordum.

Ray: Sana mektup yazdım.
Orada bir yıl geçirdikten sonra.
Bir tanesini yolladım.
Benim bir tane yollamama izin verdiler.
Önce okumaları gerekiyordu.

Aldın mı?

Una: Hayır.

Hiçbir mektup almadım.

Ray: Ailene söylemişlerdir.

Una: Ne yazmıştın?

Ray: Beni affetmeni.

Kendimle ilgili neler öğrendiğimi.

Açıklıyordum.

Özür diliyordum..

Sessizlik.

Bir başka mektup daha vardı.

Onu yollamama izin vermediler.

Ben sana iyi geleceğini düşünmüştüm.

Ben geri döndüm.

Ben seni almaya geliyordum.

Sessizlik.

Sigarayı (aldım).

Una: Geri mi geliyordun?

Kendine böyle mi kandırıyorsun?

Ray: Olan Buydu.

Sigarayı aldım ve şeye gittim

Una: Bu taktiğimi kullanıyorsun?

Şey için

Fotoğrafta gülebilmek için.

Ray: Evet.

Sigaramı aldım.

Ben

Dinle

Orada bir birahane vardı.

Ben

Dinle

Orada bir tek attım.

Zamana.ihtiyacım vardı.

Düşünmeye, plan yapmaya ihtiyacım vardı.

Feribotu, pasaportları.

Nasıl açıklayacaktım.

Ne diyecektim.

Bir içkiye ihtiyacım vardı.

Cesaretlenmeye ihtiyacım vardı.

Gidiyorduk işte.

Bir süre civarda yürüdüm.

Caddelerde

Arkalarda, çevrede

Beni beklediğini biliyordum.

Ama benim biraz (dolasmaya ihtiyacım vardı)

Misafirhaneye geriye gidene kadar.

Pencereye baktım.
 Penceredeki ışık vardı.
 Kadın oradaydı.
 Çarşafı değiştiriyordu.
 Senin gittiğini söyledi.
 Koşarak kaçtığını.
 Ne olmuş olabilirdi?
 Onu bırakıp
 Dışarı çıktım.
 Olabileceğini tahmin ettiğim yerde, arabanın orada değildin.
 Ya da sahilde.
 Sana seslendim.
 Saklanıyorsun sandım.
 Arabayı alıp şehre seni aramaya gittim.
 Seni bulamadım.
 Nereye gitmiş olacağını
 Neden gittiğini anlamadım.
 Paniğe kapılmaya başladım.
 Polis her an ortaya çıkıp arabamın etrafını saracak diye düşündüm.
 Arabayı park ettim.
 Birahaneye geri döndüm.
 Aynı birahaneye ve bir içki daha ısmarladım.
 Oradaki adam, bana servis yapan aynı adam yerinden kıpırdamadı.
 Bana gözlerini dikmiş bakıyordu.
 Bana kızımı sordu.
 Onu, onu bulmuş muydum?
 Ve ben

Ona baktım ve evet, evet buldum, bir şeyi yok, iyi dedim.
 Yanımda başka bir adam daha vardı.
 Bana kızım olup olmadığını ve adının ne olduğunu soruyordu.
 Ben
 ve ben
 Başka bir adam oturduğu yerden kalktı.
 İlki bara doğru eğildi, beni yakalamaya çalıştı.
 Aralarından sıyrıldım, onlara küfrettim .
 Onlar
 diğerlerine söyledi.
 Üç, dört adam peşime düştüler.
 Dışarıya doğru koştum.
 Beni kovaladılar.
 İkisi kovalamaya devam etti.
 Saklandım.
 Bir yerlere koştum, bir
 onlara kendimi kaybettirdim.
 Orada bir yerde, bilemiyorum, bir saat kadar saklandım.
 Saatin gece yarısını vuruşunu duydum.
 Geri dönüp arabaya bindim ve uzaklara doğru sürdüm ve
 Senin polise gidip gitmediğini bilmiyordum ya da
 seni terk edip etmediğimi
 Ama kalamazdım
 Newcastle'a doğru yol aldım.
 Belki bir şekilde binmişsindir, oraya gitmişsindir diye
 Beni orada bekliyorsundur diye.

Hava aydınlanana kadar bekledim.
Ondan sonra artık her şeyin bittiğini biliyordum.

Sürmeye devam ettim.
Nereye gittiğimi bilmiyordum.
Batıya doğru sürüyordum.
Radyoda haberleri duydum.
Güvenlikte ve iyi.
Tynemounth'da köpeklerini gezdiren bir çift tarafından bulunmuş.
Polis benim peşimdeydi.
Arabamın peşinde.
Plaka numaramı bildirdiler.
Sahile doğru sürdüm.
tali yollardan gittim.
Arabayı bir yere bıraktım.
Yürüdüm.
Solvay Firth'a.
Orada bir telefon kutusu buldum, polisi aradım.
Orada onlar gelene kadar bekledim.
Seni hiçbir zaman orada bırakmazdım.

Sessizlik.

Una: Ama bir fark yok ki.
Bırakmak ya da geri dönmek.
Ray: Fark var.
Benim için var.
Una: Senin için daha iyi
Senin için daha kolay.
Ray: Daha kolay değil.
Avukat
için
Una: Niye söylüyorsun bunu?
Niye bunu şimdi söylüyorsun?
Ray: Seni orada terk etmiş olmam daha (iyi görünürmüş). etkileyici olurmuş.
çünkü yaptığım şeyin ciddiyetini, iğrençliğini kavradığımı gösterirmiş.
bu nedenle senden kaçmışım.
Hiçbir daha dönmek üzere.
Çünkü mahkeme jürisi ne duymaktan hoşlanacaksa
onu duymaları sağlandı
geri gitmemse
daha fazlası için mi
Çünkü daha başka ne için gidebilirdim ki?

Seni o gece bulamayınca.
Sana muhakkak bir şey oldu diye düşündüm.
Beni bırakıp gitmeyeceğini biliyordum.
Seni biri alıp götürmüş olabilirdi.
Sana birisi
kötü bir şey yapıyor olabilirdi
Hatta belki polise gitmem
bile gerekebilir diye düşündüm.

Beni bulduklarında telefon kutusunda

yerde oturuyordum.
 Dizlerime sarılmış.
 Ağlamaktan katılmış bir halde.
 Çünkü seni kaybetmişim.
 Seni, seni koruyamamıştım.

Geri dönmüş olduğum için gerçekten
 iyi hissediyorum.
 Evet, öyle (hissediyorum.)
 O zaman nasıl birisiysem
 İyi hissediyorum.

Una: Mektubu neden yollamadın?

Ray: Sana söyledim.
 Bana izin vermezlerdi.

Una: Bir yolunu bulabilirdin.

Ray: Hayır.

Sessizlik.

Kadın adama uzun uzun bakar.

Aniden odadaki ve penceredeki ışıklar söner.

Una: Ne oldu?

Ne oldu.

Ray: Bil- (miyorum)

Una sırtını duvara yaslar.

Una: Ne oluyor?

Ray: Gidip bir bakmam lazım.

Una: Bir sorun mu var?

Ray: Hayır.

Bekle burada.

Una: Nereye gidiyorsun?

Ray: Gidip ne olduğunu anlamam

Bekle burada.

Tamam mı?

Una: Evet./Tamam.

Ray: Bir dakika bile sürmez.

Elektrik şalteriyle ilgili bir problem herhalde ya da ama
 bekle burada.

Adam kapıyı açar ve dışarı çıkar.

Una hareketsiz bekler.

Dışarıda, uzaktan kapı kapatma sesi duyarız.

Bir dakika geçer.

Una: Ray.

Ray.

Kadın kapıya doğru gider, korkarak dışarı karanlığa bakar.

Geri döner.

Odadaki ışık yanar, ama pencerelerdeki yanmaz.

Ray geri gelir.

Ray: İnanılmazlar.

Una: Kimler?

Ray: Hepsi.
Hepsi çıkmışlar.

Una: Hepsi mi?

Ray: Evet.
Evlerine gitmek için.

Una: Kapılar da kilitlenmiş mi?
Biz burada

Ray: Hayır.
Hayır.
Benim anahtarlarım var.
Ben kilitliyorum zaten.

Una: Peki sana neden söylemediler?

Ray: Bilmiyorum.
Onlar
Onlar, gerzek herifler
Ne olurdu ki
Aralarından biri yalnızca
düşünemiyorlar
Onlar

Una: Sen kitledin mi?

Ray: Anahtarlar bende.
Genelde en son ben çıkarım.

Una: Bu gece sen mi kilitleyeceksin?

Ray: Evet.
Neden?

Una: Sen burada şey misin?

Ray: Ne?

Una: Gece bekçisi?
Güvenlik?

Ray: Hayır.

Una: Odacı mısın? Kapıcı/Hademe?
Öyle misin?

Ray: Hayır.

Una: Onlar senin öyle olduğunu düşünüyorlar ki

Ray: Ama değilim.

Una: Seni burada öyle bıraktıklarına göre.

Ray: Değilim.

Una: Daha temizliği bitirmedin.
En iyisi

Ray: Böyle bir

Una: Sen başla istersen.

Ray: Böyle bir gömlekle mi?

Una: Şuraya bir bak.

Ray: Ve böyle bir pantolonla mı
Ve bu

Una: Senin bir tür

Ray: ayakkabılarla mı?

Una: saplantın var.

Ray: Ben sana onlar benim temizlik ekibim mi dedim, fotoğraflakilere
Saplantı demekle ne demek istiyorsun?

Ne?

Una: Pantolonun, şortun

Ray: Sen ne demek istiyorsun?

Ben burada

Benim burada bir konumum/ statüm var.

Sessizlik.

Una: Karşımda kimin olduğunu bilmiyorum.

Ray: Ben burada olabilmek için çok çalıştım.

Ben buralara gelebilmek için emek verdim.

Una: Sen, biliyor musun?

Ray: Her şey benim için bitmişti.

Her şey bana kapanmıştı.

Una: Kimse biliyor mu?

Ray: Köle oldum.

Hademe olmamak için

Bir odacı

Bir ayyaş

bir

bir sefil.

Bir şeylerimi kurtarmak için

Una: Hiç değişmemişsin.

Halen yalnızca konuşuyorsun

halen bir şeyleri elde etmek için, yalan söylemek için konuşup duruyorsun
ve yalan söylediğini bile bilmiyorsun.

Ray: Kes sesini.

Una: Belki de her şey

Ray: Sen neden bahsediyorsun?

Una: Buradaki yiyecekler senin mi?

Bunlar senin.

Burada yaşıyorsun ve sen

buradan hiç çıkmıyorsun ki.

Senin hiç

hiçbir kimsen yok ki.

Ray: Birisi var.

Una: Sen burada yaşayıp, burada yiyip ve

Ray: Birini buldum.

Ben

Una: Onun bundan haberi var mı?

O benim için geri geldiğini biliyor mu?

Ona bunu da söyledin mi?

Ona bunu söylemedin.

Söyledin mi?

Ona hiçbir şey söylemedin.

Ray: İstedim.

İstedim ama

Yapamadım.

Ve bizim bir hayatımız var.

Bunun için yapabileceğim, hayal edebileceğim her şeyi

Una: Sen

Ray: Gözünde canlandırabiliyor musun
O telefon kutusundaki
O dizleri üstüne çökmüş ağlayan adamdan (bu noktaya geldim).
Benim
Annem babam.
Ailem.
Ben içerdeyken.
Arkadaşlarım.
Hiçbir şey yapmadılar.
Yapmayı reddettiler.
Evimde birileri oturmaya başladı.
Borçlar vardı.
Hiçbir şeyim yoktu.
Ama onu buldum.
Ben çok şanslı bir

Una: Tanrım.

Ray: adamım ve ona müteşekkürüm

Una: Onunla tanışabilir miyim?

Ray: Aptallaşma

Una: Aptallaşmıyorum, Ray.
Sen benim hiç de aptal olmadığımı söylemiştin.
Onunla tanışmak istiyorum.
O mükemmel kadınla
Bilseydi, seni hiç affetmeyecek olan o kadınla
Bilseydi
Tarif etsene bana
Nasıl biri?

Ray: Neden?

Una: Hadi.

Nasıl gözüküyor?

Ray: Yok.

Una: Güzel mi?

Çekici?

Ray kızın yanından uzaklaşır.

Una peşine takılır, yanına yaklaşır.

Sarışın mı, esmer mi?

Uzun mu kısa mı?

Zeki mi, aptal mı?

Farkında değil.

Seni korkak

Böyle yaşıyorsun ha.

Ray: Sen çeneni kapasana.

Una: Onun yerinde olmak hiç istemezdim.

Kaç yaşında?

Aranızdaki yaş farkı ne?

Ne kadar

Ray: bir yıl

O benden bir yaş büyük.

Una: Yani o da senin gibi yaşı.
 Yani, atmış yaşında
 Ray: Atmış yaşında değil.
 Una: Sen neredeyse altmışsın.

Ray, Una'dan uzaklaşır.

Halen seksi mi?
 Halen seni etkiliyor mu/deli ediyor mu?
 Ray: Evet.
 Una: Sana ne yapıyor?
 Ray: Tanrım.
 Una: Sen n'apılmasını seviyorsun?
 O sarkmış derine.
 Sana en iyi neyi yapıyor?
 Ray: Sen hastasın.
 Senin
 Una: Ben hasta falan değilim.
 Ray: Sokulup durma/yanıma yaklaşma.
 Una: Ben hasta değilim.

Una bir sandalyeyi alıp, Ray'e doğru fırlatır.

Hasta değilim ben.
 o sensin.

*Bir sandalye daha alır.
 Ray onu durdurmaya çalışır.
 Mücadele etmeye başlarlar.
 Una yere düşer, acı içinde bağırır.*

Ray: Bir şey oldu mu?
 Una: Benden uzak dur.

Ara.

Ray: Buraya gelmek için ne kadar zaman araba kullandın?
 Una: Neden?
 Una: Son günlerde araba kullanmış mıydın?

Una küçük bir kahkaha atar.

Gömleğinde
 bir şey var
 Bir ıslaklık
 Yiyeyecek ya da

Ray: Tanrım.
 Una: Ne oldu?
 Ray: Bilmiyorum.
 Islanmış.
 Tanrım.
 Gidip

Dolaplara gider bir tanesini açar.

Hiçbir şey yok.
Bir tane daha var, sandım.

Oturur.

Yorulдум.

Una: Ben de yorulдум.

Ray: Sabahın altısında işe başladım.

Una: Uzun bir gün oldu.

Ray: Çift vardıya.

Una: Eskiden iyi giyinmeyi severdin.
Bir ceketin vardı.

Ray: Ona ne oldu, bilmiyorum.

Una: Şimdi giydiğin şeyler, biraz

Ray: Biliyorum.

Kalitesiz.

Buradan çok iyi kazanmıyorum.

Yaptığım işin karşılığını alamıyorum.

Aslında daha fazlasını istemeliyim.

Ben senin üstündekileri beğendim.

Ara.

Una: Su nerde?

Ray su şişesini bulup, Una'ya getirip verir.

Kız içer.

Ara.

Benim bir işim var.

Çalışıyorum.

Öncesinde, birkaç yıl seyahat ettim.

Şimdi çalışıyorum.

İyi para kazanıyorum.

Abartmadan arada içerim.

Yemek düzenim pek yok.

Birkaç arkadaşım var.

Fazla değil.

Oruduğum daire biraz daha büyük olabilir.

Çok kötü bir sürücüyüm.

Ama arabam çok iyi.

Ray: Annen nasıl?

Annemi görüyor musun?

Una: Başka çarem yok ki.

O beni görüyor.

Beni hep göz hapsinde tutuyor/ Gözünü üstümden ayırmıyor.
 Halen bana güvenmiyor.
 Bilseydi.
 Yüzü ne renk alırdı, kim bilir.

Aniden kendi kendine güler.

Annem.
 Bana erkek arkadaşları bulmaya başlamıştı.
 Etrafa sorardı.
 Birkaç yıl önce.
 Uygun erkek.
 Arkadaşlarının, komşuların oğullarını.
 Onları sırayla eve davet ederdi.
 Çay içerdik.
 Sanki on dokuzuncu yüzyıldaymışız gibi.
 Kimi onurlandıracağımı bulmak için.
 Çünkü ben
 Ben bunlardan önce bir çok adamla yattım.
 Çok.
 Ve ne zaman mutsuz oldum
 ne zaman canıma yetti
 ne zaman
 ne zaman ailemi yeterince üzdüğüme kanaat getirdim
 Çünkü onlara her şeyi anlatıyordum.
 Onlara detaylarıyla o adamlarla ne yaptığımı anlatıyordum.
 O zaman bıraktım.

Ray: Kaç kişi?

Una: Herhalde oturup saydığımı düşünmüyorsun?

Ray: Bilmem.

Olabilir.

Una: Seksen üç.

Ray: Şimdi beraber olduğun biri var mı?

Una: Evet.

Ray: Burada olduğunu biliyor mu?

Una: Hayır.

Ona söylemedim.

Ben ona

Ben ona hiçbir zaman söylemem.

İstemedim söylemek.

Ondan o kadar çok hoşlandım ki.

Şimdi ayırınız.

Üç yıl sonrasında.

Ama onu seviyorum.

Onunla yeniden birlikte olmak, onu sevmek istiyorum.

Eğer yapabilirsek.

Bu su.

Benim bir içkiye ihtiyacım var.

Doğru düzgün bir şey içmeye.

Ağzım kurudu.

Ray: Bira.

Una: Evet.

Genelde onu mu içersin?

Ray: Evet, bazen.
 Şarap da.
 Bira iyi olurdu şimdi.
 İster misin?
 Una: İçki içmeye mi gideceğiz?
 Ray: Yakında bir yer var.
 Una: Bir içki için mi?
 Ray: Hayır.
 Una: Hayır.
 Ray: Midem yüzünden.
 Çok bira içince.
 Onlarda iyi bira var.
 Una: Avrupa birası mı?
 Ray: Nerden geldiğini bilmiyorum.
 Una: Hollanda.
 Ray: Hollanda'dan diyorlar ama Newcastle'da mayalıyorlar.

Gülerler.

Una: Newcastle'daki feribot Amsterdam'a gitmiyor.
 Ray: Biliyorum.

Yeniden gülerler.

Una: Burası domuz ahırnı gibi/pis izbe bir yer.
 Ray: Onlar
 Yarın buraya gelip tüm bunların içinde yeniden burada yiyip içecekler
 ve hiç
 çünkü hademe
 buraları temizleyen
 daha beter biri.
 Hiçbir şey yapmaz.
 Okur.
 Bir ofisi var ve orada oturup okur ve
 Una: O nerede?
 Ray: O hastadır herhalde.
 Sürekli hastalanır.
 Ne zaman canı isterse.

Gömleğini yeniden elier.

Bu çok iğrenç.
 Domuz ahırnı burası.

*Çöp kutusuna koşar ve tekme atıp devirir.
 Çöp bidonu devrilir, içinden çöpler etrafa saçılır.
 Çöplere tekme savurur.
 Una da ona katılır.
 Birlikte çöpleri tekmelerler.
 Her yer çöp olmuştur.
 Durup, birbirlerine bakarlar.
 Yeniden başlarlar.
 Adam durur, nefesi kesilmişti, oturur.
 Kız adamın yanına gider.*

Una: İyi misin?
 Ray: Sanırım.
 Bu yara gibi yakıyor.
 Çok ıslanmış.

Ben altmışıma basınca öleceğim.
 Biliyorum, öyle olacak.
 Her zaman
 bazı
 Öyle olacağına inanıyorum.
 Altmış.
 Bir his.
 Yalnızca dört yılım kaldı.
 Dört yılım var.

Senin nasıl büyüyeceğini hep merak ettim.
 Nasıl olacağını.
 Ne tür bir insan olacağını.
 Nasıl yaşayacağını.
 Şimdi seni görünce.
 Ve senin mutsuzluğunu.
 Ve nedeni de ben olunca.
 Sana hiçbir zaman zarar vermek istemedim.

Una: Verdin.

Elini uzatır, kızı okşar.

Ray: Yalnızdın.
 Beni tanımadan önce.
 Beni tanıdığında.
 Tek başınaydın.
 Sen yalnız bir çocuktun.
 Ailen seni kendi başına bırakmışlardı.
 Hiçbir zaman söylemedin ama
 seni kollarıma aldığımda hissedebiliyordum.
 Şimdi görüyorum.
 Senin güçlü olduğunu sanıyordum.
 Değilsin.
 Ben de olamadım.

Öpüşürler.

Seninle ilgili hep düşündüm.
 Seninle ilgili hep düşünüyorum.

Una: Ne düşünüyorsun?
 Madem öyle, benle ilgili mi düşünüyorsun?

Ray: Evet.
 Evet, düşünüyorum.
 Bende olan tek şey.

Una: O odada.

Ray: Evet.

Sana dokunduğumu.

Sana sarıldığımı.

Una: Beni siktiğini.

Ray: Evet.

Seni siktiğimi.

Una: Masturbasyon yapıyor musun?

Geliyor musun?/Boşalıyor musun?

Ray: Evet.

Öpüşürler.

Gitikçe heyecanlanırlar.

Birbirlerini soymaya başlarlar.

Yere yatarlar.

Ray kendini çeker.

Hayır.

Yapamam.

Yapamam.

Una: Seni istiyorum.

Ray: Hayır.

Una: Neden ki?

Ray: Üzgünüm./Özür dilerim.

Olmaz.

Una: Çok mu yaşlıyım?

Odanın dışında, uzaktan bir yerden, bir yetişkin kadının sesi duyulur.

Ses: Peter?

Ray: Alakası yok.

Adam sesi duymamış gibidir.

Una: O

Ses: Peter?

Adam kapıya doğru bakar.

Una: O mu?

Ray: Evet.

Ses biraz daha uzaklaşmış ve daha az duyulur bir şekilde bir daha ismiyle çağırır.

Voice: Peter, neredesin?

Peter: Binanın öteki ucunda.

Biz şey yapabiliriz.

Una: Ne?

Peter: Çıkmanızı gerekiyor.

Ara.

Kapının kolu dönmeye başlar.

Una en uzak köşedeki duvara yönelir.

Ray dolaplara doğru yürür.

Kapı açılır ve 12 yaşlarında bir kız çocuğu içeri girer.

Kız: Buradasın.

Peter.

Buradasın.

Ray: Merhaba.

Kız yanına gider ve sarılır.

N'apıyorsun?

Kız: Seni arıyorduk.

Nerde kaldın?

Ray: Buradaydım.

Üstümü değiştiriyordum.

Kızdan uzaklaşır.

Meşgulüm.

Kız: Ne yapıyorsun?

Ray: Buranın halini görmüyor musun?

Kız: ben sana yardım edeyim.

Çöpleri toplamak için eğilir.

Çok fazla yiyorsun.

Kız kendi kendine güler.

Ray: Hayır.

Yapma, tatlım.

Yapma.

Daha sert bir şekilde:

Bırak.

Kız elindeki çöpleri bırakır ve ona baka kalır.

Hadi git anneni bul.

Söyle ona geliyorum.

Söyle ona ikinizi de girişte göreyim.

Orada bekleyin beni.

Birkaç dakika bile sürmez.

Git hadi.

Kız: Benimle gel.

Ray: Gelemem.

Kız: Neden?

Ray: Şimdi gelemem.

Geleceğim.

Beş dakika sonra.

Bütün kapıları kilitlemeliyim.

Kız: Neden seninle burada kalamıyorum?
 Ray: Sen burada bile olmamalıydın.
 Buraya girmemeliydin.
 Yasak.
 Şimdi çıkmalısın.

Kız Una'yı görür.

Kız: Bu kadın kim?
 Peter?
 O neden burada?
 Neden saklanıyor?
 Ray: Saklanmıyor.
 Una: Saklanmıyorum.

Kız Ray'e doğru yaklaşır.

Kız: Peter, bu kim?
 Ray: Bir arkadaşım.
 Kız: O burada mı çalışıyor?
 Ray: Hayır.
 Una: Biz sadece konuşuyorduk.
 Ray: Sen de bizim konuşmamızı böldün.
 Kız: Sen de bizimle mi geliyorsun?
 Una: Hayır.
 Ray: Tatlım.
 Kız: Annemi tanıyor musun?
 Una: Hayır, tanımıyorum.
 Kız: Onun adı ne?
 Ray: Una.
 Una: Şimdi artık gitmek zorundasın.
 Ray: Gitmelisin.
 Kız: Ben seninle kalmak istiyorum.
 Ray: Tatlım, olamaz.
 Anneni bulman lazım.
 Una: Git.
 Lütfen.
 Git.
 Gitmen gerekiyor.

Una kızı kapıyı açar ve yolu gösterir.

Sessizlik.

O senin değil, di mi?
 Ray: Hayır.
 Başka bir adamdan.
 Sen benim benim bir şeyim değilsin.
 Sana her şeyi söylemek zorunda değilim.

Una inler.

Yapma.

Una: Off Tanrım

Ray: Yapma.
Ne düşünüyorsun?

Una: Yapamazsın.
Tanrım.

Ray: Hayır.
Hiçbir zaman yapamam.
İnan bana.

Una'ya yaklaşıp.

Ona bakıyorum.
Onu büyütüyorum.
Hiçbir zaman böyle bir şey olamaz.

Una'yı tutar, daha ısrarcı bir şekilde.

Bunu hiçbir zaman yapmam.
Hiçbir zaman.
İnan bana.
Bana inanmak zorundasın.

Durur.

Hiçbir zaman.

Una'ya sarılır, yüzünü okşar.

Onu öper.

Kadın karşılık vermez.

Adam kadını bırakıp ayrılır.

Söyleyebilecek bir şeyim yok.

Birbirlerine bakarlar.

Ara.

İkisi birden kapıya bakar.

Ray kapıya doğru bir adım atar.

Una: Bekle.

Gidemezsin.

Ray: Gitmek zorundayım.

Una: Hayır.

Ray: Onların yanına gitmem lazım.

Una: Hayır.

Ray: Bana ihtiyaçları var.

Una, Ray'in yanına gider ve onu tutar.

Una: Hayır.

Yapamazsın.
Onlara gidemezsin.

Ray: Bırak beni.
Bırak beni.
Una: Hayır.
Ray: Bırak gideyim.
Bırak.
Gitmek zorundayım.
Una: Gidemezsin.
Una: Yapamayacaksın.
Ray: Üstümden çekil.

*Una daha da sıkı sarılır.
Ray kadını üstünden iter.
Una yeniden Ray'e yönelir.*

Una: Seninle gelmeme izin ver.
Bilmeleri gerekiyor.

Ray: Siktir git üstümden.

*Onu kenara iter.
Una geriye doğru sendeler.
Ray çıkar.*

Una: Ray.

*Una odadan koşarak çıkar.
Oda boştur.
Son.*

